

KEERBERGEN

3140

Gemeentebestuur Keerbergen

adres: Gemeenteplein 10, 3140 Keerbergen
telefoon: 015/50 90 10
fax: 015/50 90 14
e-mail: info@keerbergen.be
url: www.keerbergen.be

Korte landschapsbeschrijving

Regio:	Groene Gordel - Dijleland
Deelgemeenten:	Keerbergen
Oppervlakte:	18,39 km ²
Oppervlakteverdeling:	
– Landbouwgronden:	33,92%
– Bossen:	10,92%
– Bebouwde gronden:	47,71%
– Andere:	7,44%

Keerbergen bevindt zich in het samenvloeiingsgebied tussen Dijle en Demer.

Als belangrijk landschapsaspect vernoemen we in het westen van de gemeente de Broekelei. De Broekelei is een fossiele meander, gevormd door de Dijle, hetgeen zich zowel in de topografie als in de bodemgesteldheid laat merken. Met meer dan 400 soorten vaatplanten op minder dan één vierkante kilometer mag van een uitzonderlijk rijke flora gesproken worden. In het gebied komen bovendien een aantal zeldzame plantensoorten voor die indicatief zijn voor min of meer voedselarme milieus.

De Broekelei is gelegen tussen Keerbergen en Rijmenam, ten noorden van de Dijle.

Langs de benedenlopen van Dijle, Demer en Laak (een oude Demerbedding) en langs de Leibeek tussen Wijgmaal en Hever (een oude Dijlebedding) komen op regelmatige afstanden bochtige stroken vochtig of venig alluvium voor, die zeer waarschijnlijk als 'fossiele' meanders moeten beschouwd worden. Zij zijn inzake afmetingen en straal duidelijk te onderscheiden van de talrijke vrije meanders die in een vrij recent verleden van de Demer en de Dijle werden afgesneden. De Broekelei is een fossiele meander, gevormd door de Dijle, hetgeen zich zowel in de topografie als in de bodemgesteldheid laat merken. Het noordelijk talud (stootoever) werd gevormd door een afslag van stuifzanden en bestaat uit lichte zandleem. Aan de binnenzijde van de meander werden stroken licht zandig leem en lemig zand afgezet rond een kern van droge, door erosie gespaarde stuifzandgronden, een donk die het toponiem Duivebergen draagt. De dalweg van de meander bestaat uit zeer natte kleibodems. Deze wordt ontwaterd door de Spuibeek, die ten zuidwesten van de Broekelei in de Dijle uitmondt.

De droge stroken zandleem en lemig zand die de centrale donk omsluiten, worden ingenomen door kleine akkers, die met houtkanten of hagen omgeven zijn. De natte kleibodems bestaan uit open beemden.

Het zeer complexe landschap heeft een rijke verscheidenheid aan structureel sterk verschillende vegetaties die soms zeldzaam zijn. Deze duiken vooral op in de zure laagveenmoerassen van de stootoeverzone, waar het meanderalluvium in direct contact staat met de stuifzandrug. Waardevolle heiderelicten komen voor in het zuiden van het gebied. De gevarieerde begroeiing, de sterk versneden bosrand, de talrijke bomenrijen op de kavelgrenzen en het voorkomen van bloemrijke graslanden tussen de beboste percelen maken het gebied ook op esthetisch vlak zeer aantrekkelijk.

Belangrijke habitats en landschapstructuren

De Broekelei is gelegen in het westen van de gemeente langs de twee armen van de Spuibeek. In relatie met dat reliëf treft men in de grondwaterstand allerlei overgangen aan, gaande van droog tot nat en zeer nat. Deze verscheidenheid in bodemsamenstelling en vochttoestand geeft de Broekelei juist zijn zeer grote landschappelijke en biotische diversiteit. Op de hoogste gronden worden meestal naaldhoutaanplanten teruggevonden. Langs de Spuibeek komen enkele percelen dotterbloemgraslanden voor. Niet zo ver van de Rijmenamsebaan, aan de Spuibeek, wordt een pijpenstrootjesgrasland teruggevonden met in de perceelsrand elementen van laagveen. Verder komen er populierenaanplanten en alluviale bossen voor. De alluviale bossen zijn in die zin interessant omdat het hier mesotroof elzenbos betreft met overgangen naar zuur eikenbos.

In de Raambeekvallei komen verspreid kleine populierenaanplanten, naaldhoutaanplanten, wilgen- en elzenstruweel en kleine glanshaverpercelen voor. Deze kleine percelen worden op verscheidene plaatsen omzoomd met houtkanten en bomenrijen.

Ter hoogte van de Lozenhoek komen enkele oude eikenrijen en enkele verruigde en verboste percelen voor. In het noordwesten van dit gebied (tegen de Oude Dijkstraat) bevindt zich een ecologisch zeer waardevol boscomplex. Het betreft hier eikenberkenbos al dan niet met inplanting van Grove den. Meer zuidelijk in dit gebied komen grove dennenaanplanten voor al dan niet met bijmenging van eik en berk. Ter hoogte van de Kruisheide komt een struikheideperceel voor. De bodem is samengesteld uit droge, zure en voedselarme zandgrond met een belangrijke mos- en korstmosvegetatie, Struikhei, Buntgras, Schapenzuring en Zandblauwtje in de lage vegetatie en Grove den, Inlandse eik, Berk, Spork en Lijsterbes in het bosgedeelte.

Te vermelden is ook nog het Pommelsven dat een menging is van droge struikheidevegetatie en vochtiger dopheidevegetatie. Dit ven is gelegen in een uitgestrekte grove dennenaanplant aan de westzijde van het golfterrein. Het laagste gedeelte in het heidegebied is een natte, venig-zandige depressie met sterk wisselende waterstand. Hier komt Klokjesgentiaan overvloedig voor samen met Dophei, Pijpenstrootje, Gewone zegge, Knolrus, Grote wederik en sporadisch ook opslag van Geoorde wilg. In de zwak hellende overgangszone naar het hoger gelegen gedeelte groeien Struik- en Dophei naast mekaar. Hogerop domineert Struikhei. Sporadisch komen Spork, Lijsterbes, Berk en Zomereik voor.